

LA ÎNCEPUT DE DRUM

Fundația Baylor
Marea Neagră

Cei care se străduiesc pot fi ajutați

Cuprins

Introducere	1
Istoric	2
Istoric al infecției	2
Când a fost descoperit HIV	2
De unde a apărut HIV	2
Ce sunt virusii	2
Ce face virusul în interiorul organismului	3
Ce este aceea o infecție?	3
Date generale	4
Ce este infecția cu HIV?	4
Ce este SIDA?	4
Căile de transmitere	5
Testarea HIV	6
Tipuri de testare	6
Pentru ce este importantă consilierea și testarea HIV?	6
Consilierea pre și post testare	7
Consilierea post-test	7
Situatii speciale	8
Tratamentul pentru infecția cu HIV	9
Diagnosticul	11
Dezvăluirea diagnosticului	11
Avantajele dezvăluirii diagnosticului	11
Dezvăluirea diagnosticului partenerului tău	12
Implicații psihologice ale infecției cu HIV	12
Implicații asupra stilului de viață	14
Stilul de viață	14
Cuplul și HIV	14
Hepatita	16
Ce este hepatita C?	16
Prevenirea hepatitei C	16
Ce este hepatita B?	16
Se poate preveni hepatita B?	16
Aspecte sociale	17
Drepturi legale	17
Echipe complexă	19
Rolul echipei complexe	19
Departamentul medical	19
Departamentul psihosocial	19

Introducere

Dragi cititori,

Această broșură se adresează aceluia care astăzi se află la un nou început de drum. Știm că nu v-ați dorit această cale și că parcurgerea ei poate părea înspăimântătoare. Dar e bine de știut, încă de la început, că pe acest drum aveți posibilitatea de a nu fi singuri. Echipa Baylor a realizat acest material tocmai din dorința de a vă fi aproape, de a vă ajuta să cunoașteți mai bine situația cu care vă confrunțați, de a vă da speranța că infecția poate fi controlată și că există chiar și pe acest drum șansa unei vieți normale.

Paginile pe care le aveți în mână, vă vor transmite în cuvinte simple, ușor de înțeles, informațiile cele mai importante pe care o persoană infectată sau afectată de HIV ar trebui să le cunoască. Fiți siguri că ceea ce veți afla sunt informații recente și corecte, menite să vă ajute să înțelegeți mai bine realitatea pe care o trăiți.

Echipa Baylor vă așteaptă pentru a vă da informații suplimentare, pentru a vă asculta întrebările, temerile sau pentru a vă fi pur și simplu aproape.

Vă dorim sănătate, curaj și încrederea că dincolo de această situație, există șansa unui viitor frumos și de lungă durată.

Luiza Vlahopol,
Coordonator Departament Psihosocial

AUTORI:

Psiholog Gabriela Băzăitu
Psiholog Luiza Vlahopol
Psiholog Corina Pop

Psiholog Simona Vlase
Psiholog Ana Maria Schweitzer
Asistent Social Florica Niculaie

ISTORIC AL INFECȚIEI

Deși există dovezi că infecția cu HIV a fost depistată încă din anii 1950, primele cazuri au fost depistate inițial în SUA și Africa prin 1976. Se consideră că în unele zone ale lumii au existat cazuri sporadice cu cel puțin câțiva zeci de ani în urmă. Însă doar în 1980 infecția s-a răspândit pe întreaga planetă căpătând dimensiune pandemică.

În iunie 1981 în America, mai multe persoane prezentau simptome ce reflectau scăderea capacității organismului de a se apăra de infecții și față de dezvoltarea unor tumori. Cercetătorii americani au raportat prima dovadă clinică a unei boli care va deveni cunoscută sub denumirea „sindromul imunodeficienței umane”.

În 1986 în Africa de Vest a fost descoperit și HIV2, iar virusurile izolate au fost denumite virusurile imunodeficienței umane.

Ambele sunt cunoscute sub numele virusul imunodeficienței umane având aceleași căi de transmitere și căi de protecție, iar boala pe care acestea o determină poartă numele de sindromul

imunității dobândite, prescurtat SIDA.

CÂND A FOST DESCOPERIT HIV?

Între anii 1983-1985 au fost două grupuri de oameni de știință care au făcut primele investigații care au dus la descoperirea acestui virus – un grup francez și unul american. Fiecare a contribuit în felul său, însă de-abia în 1990 o comisie a stabilit că grupul francez condus de Luc Montagnier a descoperit virusul primul. Pentru acest lucru cercetătorul a primit în anul 2008 premiul Nobel pentru Medicină.

DE UNDE A APĂRUT HIV?

După cum știți deja atât oamenii, cât și animalele se îmbolnăvesc (microbii intră atât în celulele umane, cât și în cele animale). Unele boli pot trece accidental de la animale la om (prin înțepături, mușcături, zgârieturi, contact direct cu sângele animalului). Există multe boli transmise de la animale la oameni (sigur ați auzit de rabie sau turbare transmisă de la câine la om, de trichineloză transmisă de la porc sau de gripa aviară transmisă de la păsări). La fel, HIV a fost transmis de la anumite maimuțe la om. Există și voci care spun că acest virus ar fi fost creat în laborator însă nimeni nu a putut dovedi acest lucru.

CE SUNT VIRUȘII?

În lumea aceasta există multe feluri de microorganismе, printre care și virușii. Auzim des despre ei (cine nu a auzit despre virusul gripei, virusul herpes, virusul hepatitic) și totuși, puțini dintre noi știm ce sunt ei de fapt. Într-o explicație simplă, un virus este un organism de dimensiuni atât de reduse încât nu poate fi văzut la microscopul obișnuit și care nu poate supraviețui timp îndelungat decât în interiorul unui organism.

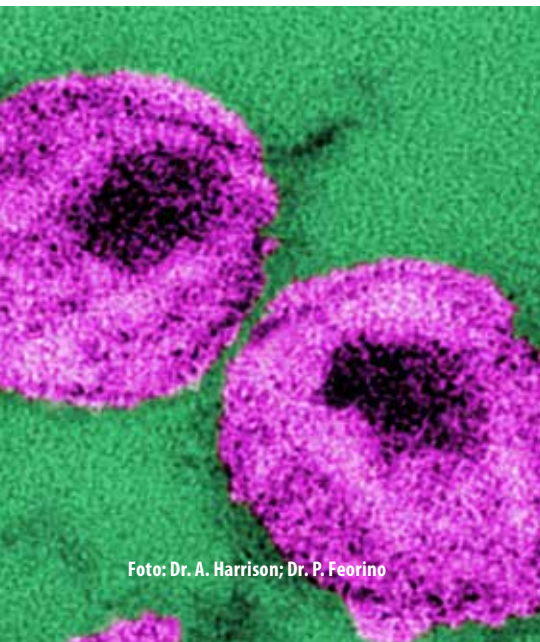

Foto: Dr. A. Harrison; Dr. P. Feorino

CE FACE VIRUSUL ÎN INTERIORUL ORGANISMULUI?

După cum vă puteți imagina, odată intrat în corp aduce destule probleme. Uneori el rămâne pur și simplu ascuns în celule în stare de adormire pentru o anumită perioadă de timp, alteori poate să schimbe funcționarea lor și, în cel mai rău caz el poate să ducă la moartea acestora.

CE ESTE ACEEA O INFECȚIE?

Infecțiile apar atunci când microbii pătrund în organism, reușesc să evite cu succes toate barierele și apărările organismului și apoi sunt liberi să se înmulțească și să se transmită mai departe. Trebuie să știți că nu orice infecție poate fi urmată de boală! Sigur ați observat că uneori dacă aveți virusul gripal, cineva din familia dumneavoastră se poate îmbolnăvi de la voi, pe când altcineva nu pățește nimic. Aproape sigur virusul a trecut de la voi la ei, dar cineva a făcut boala, pe când altcineva nu a răcit. Boala infecțioasă apare numai când funcționarea și apărarea corpului au fost serios dezechilibrate.

Date generale

Ce este infecția cu HIV • Ce este SIDA • Căile de transmitere

CE ESTE INFECȚIA CU HIV?

Infecția cu HIV este o infecție produsă de un virus care nu se vede cu ochiul liber și care, odată pătruns în organism nu mai dispăre. Nicio persoană nu își poate da seama dacă are acest virus în organism decât dacă face o analiză specifică. Literatura medicală afirmă că în momentul infectării cu HIV pot apărea unele simptome (la 1-5 săptămâni după contactul cu virusul), care să ne facă să credem că am răcit sau suntem gripați și care dispar spontan, în cel mult o lună fără un efort medical deosebit. Incubația bolii este foarte lungă și poate varia de la câteva luni la mai mulți ani. Unele persoane infectate cu HIV au rămas fără semne clare de boală mai mult de 10 ani. Când boala este deja avansată încep să apară semne ce pot fi de natură respiratorie, digestivă, nervoasă sau poate fi o degradare mai amplă a stării de sănătate. Evoluția bolii este influențată și de tipul de virus cu care persoana s-a infectat. Dacă tulpina este mai puțin agresivă, evoluția bolii se produce într-o perioadă mai lungă de timp. La ora actuală nu există niciun vaccin care să ofere protecție împotriva HIV și ca urmare, o dată ce am contactat virusul rămânem purtători toată viața.

Din momentul diagnosticării cu virusul se naște întrebarea: „Oare cât mai trăiesc?”

Cu virusul HIV se poate trăi o viață întreagă, dar pentru aceasta, persoana infectată trebuie să respecte toate recomandările făcute de medicii specialiști. Prin aceste recomandări medicii urmăresc să încetinească evoluția bolii, să prevină apariția infecțiilor oportuniste¹ și să rezolve problemele medicale cu care persoana se confruntă ca urmare a imunității scăzute.

¹ Infecțiile oportuniste sunt produse de organisme care în cazul unui sistem imunitar neafectat nu generează probleme, dar în cazul persoanelor infectate cu HIV, mai ales atunci când nivelul CD4 este sub 200, generează boli destul de greu de tratat. Ele reprezintă 80% din cauzele de deces la persoanele ajuze în stadiul terminal de boală.

Infecția cu HIV nu este același lucru cu boala SIDA.

CE ESTE SIDA?

SIDA este ultimul stadiu al infecției cu HIV. Ea este caracterizată prin prăbușirea sistemului imunitar ca urmare a numărului mare de viruși din organism. Acest lucru favorizează apariția infecțiilor oportuniste, iar ca și consecință persoanele cu SIDA se confruntă cu mai multe simptome precum sunt: tusea, accese convulsive, demență, diaree severă și persistentă, febră, pierderea vederii, cefalee severă, oboseală extremă, greață, vomă, tulburări de coordonare, crampe abdominale, dificultăți sau dureri la înghițit.

Persoanele care suferă de SIDA au un risc mare de a dezvolta și diferite forme de cancer. Acestea sunt, de obicei, mai agresive și mai dificil de tratat decât la bolnavii neinfecțați.

CĂILE DE TRANSMITERE

Orice persoană se poate infecta cu HIV, indiferent de vârstă, slujbă sau status social. La ora actuală nu există un vaccin împotriva HIV sau a virusului hepatitic C și ca urmare este datoria noastră să ne protejăm sau să îi protejăm pe cei din jur în cazul în care suntem deja infectați. Pentru a putea face acest lucru este necesar să cunoaștem modul în care se transmite virusul.

HIV SE TRANSMITE:

- ★ prin contact sexual (vaginal, oral sau anal) neprotejat cu prezervativ, cu o persoană infectată;
- ★ dacă ești însărcinată și ești seropozitivă, poți transmite virusul copilului înainte de naștere, în timpul nașterii sau după naștere (prin alăptare la sân). Acest risc a scăzut foarte mult la femeile seropozitive ce respectă întocmai indicațiile medicului specialist;
- ★ contact cu sânge sau alte produse din sânge infectat în timpul:
 - unei intervenții chirurgicale sau stomatologice dacă instrumentarul medical nu a fost sterilizat corespunzător;
 - transfuziei, dacă primești sânge de la un donator infectat cu HIV. Riscurile infectării pe această cale sunt astăzi foarte mici în România, donatorii fiind testați înainte de a dona sânge pentru intervenții medicale;
 - injectării de droguri cu un ac sau o seringă folosită de către o persoană infectată;

- tatuării, dacă acele pentru tatuaj nu sunt de unică utilizare, folosindu-se același ac la mai multe persoane. De asemenea, nu trebuie folosit de la un client la altul tușul sau vopseaua pentru tatuaj, deoarece există riscul ca acest lichid să conțină sânge infectat de la clientul precedent;
- atunci când oferi primul ajutor unei persoane seropozitive care a suferit un accident (cu sângerare), fără a respecta minime măsuri de precauție (dacă nu ai la îndemână mănuși sterile folosește o pungă de plastic).

HIV NU SE TRANSMITE:

- ★ Folosind aceeași veselă sau aceeași tacâmuri cu o persoană infectată.
- ★ Mâncând din mâncarea gătită de o persoană infectată.
- ★ Atingând, îmbrățișând sau sărutând o persoană infectată.
- ★ Folosind aceeași toaletă cu o persoană infectată.
- ★ Folosind aceeași obiecte cu o persoană infectată.
- ★ Stând în aceeași camera cu o persoană infectată.
- ★ De pe un scaun sau bancă unde a stat o persoană infectată.
- ★ Prin înțepături de insecte.
- ★ De la animal la om. Animalele nu sunt purtătoare de HIV, cu excepția unei singure specii de maimuță, considerată de unii specialiști sursa epidemiei.

Contact sexual

Sarcină, naștere, alăptare

Droguri injectabile

Expunere profesională

Transfuzie / Transplant (rar)

Testarea HIV

Tipuri de testare • De ce este importantă testarea și consilierea

TIPURI DE TESTARE

Atunci când doriți testarea pentru HIV trebuie să vă adresați unui laborator specializat. Conform legii, analiza se efectuează după o consiliere prealabilă privind această procedură.

Testarea presupune recoltarea unei probe de sânge din venă sau din deget și determinarea prezenței sau absenței anticorpilor anti HIV din ser, utilizând metode diferite de evidențiere a acestora (test rapid, test Elisa sau test Western Blot). Anticorpii anti HIV sunt produși de organism ca reacție la depistarea de către acesta a prezenței în interiorul său a virusului.

Anticorpii pot fi identificați abia după trecerea unui anumit timp de la infectare. Există o perioadă de timp în care o persoană care este nou infectată nu i se pot identifica anticorpii în sânge. Perioada aceasta de timp poartă numele de „fereastră imunologică”. Tocmai de aceea testarea efectuată imediat după momentul expunerii nu este concludentă, se recomandă să treacă măcar 3 luni de la acea dată.

În urma efectuării testării putem avea următoarele tipuri de rezultate:

- ★ rezultat negativ, ceea ce înseamnă că la momentul testării persoana nu este infectată (dacă au trecut măcar 3 luni de la expunere);
- ★ rezultat neconcludent: la testarea rapidă rezultatul este confuz și ca urmare acesta trebuie verificat prin test Elisa. Dacă testul Elisa este negativ atunci persoana nu este infectată. Dacă Elisa este pozitiv se va face testul Western Blot.
- ★ rezultat reactiv – acesta va fi verificat prin test Elisa. În cazul în care testul Elisa este pozitiv se va face testul Western Blot. Dacă Western Blot este pozitiv indiferent de rezultatele Elisa, înseamnă că organismul este infectat.

Doar cu test Western Blot pozitiv o persoană va fi declarată ca fiind infectată cu HIV.

Este important ca cel care efectuează testul HIV să știe că:

- ★ Recoltarea sângelui și testarea acestuia se fac numai cu acordul persoanei ce urmează a fi testată. În caz contrar, acest act va putea fi interpretat ca o lezare a drepturilor private. Pentru minori este obligatoriu consimțământul părinților.
- ★ Rezultatul la test trebuie dat întotdeauna personal, nu telefonic sau prin scrisoare trimisă la domiciliu.
- ★ Un rezultat reactiv la testul rapid nu înseamnă că persoana este infectată cu HIV, ci se vor face investigații mai amănunțite.

PENTRU CE ESTE IMPORTANTĂ CONSILIEREA ȘI TESTAREA HIV?

Poate considerați că nu v-ați expus niciodată riscului de a vă infecta, că ați putea recunoaște „dintr-o privire” o persoană infectată și prin urmare v-ați proteja imediat. Țineți cont însă de faptul că, o persoană infectată cu HIV, nu are nici un semn distinctiv. Nu scrie pe fruntea nimănui dacă este infectat sau nu. În plus, nu vă bazați pe faptul că partenerul/a vă va spune dacă este seropozitiv/ă, s-ar putea să se teamă să vă destăinuiască un asemenea secret sau poate nici el/ea nu cunoaște acest lucru pentru că nu s-a testat până în prezent.

De aceea este bine să vă faceți testul HIV. În primul rând:

- ★ pentru a afla care este starea voastră de sănătate,
- ★ în cazul în care descoperiți că sunteți infectat, veți putea beneficia de îngrijire medicală de specialitate,
- ★ puteți preveni și infectarea altor persoane.

Se recomandă testarea mai ales în situațiile în care:

- ★ Nu ați făcut niciodată testul HIV.
- ★ Partenerul/a este seropozitiv/ă.
- ★ Ați avut un contact sexual neprotejat cu un partener al cărui status HIV nu vă este cunoscut.
- ★ Ați avut sau aveți parteneri sexuali multipli.
- ★ Ați suferit o intervenție chirurgicală sau o transfuzie de sânge.
- ★ Ați primit tratamente injectabile și ați fost spitalizat în perioada 1986-1990.
- ★ V-ați făcut un tatuaj.
- ★ Folosiți droguri injectabile.
- ★ Doriți să vă căsătoriți sau să începeți o relație stabilă.
- ★ Doriți să aveți un copil sau sunteți deja însărcinată.

CONSILIEREA PRE ȘI POST TESTARE

Toate centrele de testare pentru HIV sunt obligate să asigure celor care solicită această analiză consiliere pre și post testare. Consilierea are ca scop asigurarea unui sprijin clienților în identificarea și explorarea sentimentelor, a problemelor prioritare astfel încât să poată lua decizii corespunzătoare. Caracteristica esențială a acestui proces este faptul că, în funcție de nevoile și cunoștințele sale, beneficiarul este cel care furnizează și determină conținutul consilierii.

Consilierea pre-test HIV debutează prin stabilirea unei relații între consilier și client, relație care să permită o discuție deschisă, sinceră și confidențială. În această etapă, toți clienții vor primi informații privind:

- ★ testul HIV, inclusiv beneficiile și consecințele acestuia;
- ★ căile de transmitere a virusului și modurile în

care nu se transmite;

- ★ riscurile și mai ales cele recente la care clientul s-a expus și, în caz de nevoie, elaborarea unui plan de reducere a riscului de infectare;
- ★ importanța obținerii rezultatului.

Suplimentar, în funcție de riscurile clientului, pot fi aduse în completare și informații privind practicile sexuale fără riscuri, boli cu transmitere sexuală etc.

Finalul procesului de consiliere pre-test îl reprezintă obținerea consimțământului clientului pentru recoltarea probei de sânge și prelucrarea acesteia în vederea obținerii rezultatului.

CONSILIEREA POST-TEST

În cadrul acestei discuții clienții:

- ★ vor primi rezultatul testului efectuat;
- ★ vor înțelege semnificația rezultatului;
- ★ vor rediscuta și adopta planul de reducere a riscului, plan stabilit în cadrul consilierii pre-test;
- ★ vor înțelege care sunt demersurile următoare

În cazul în care rezultatul testului o impune (rezultat reactiv) și vor avea posibilitatea să-și exprime emoțiile, temerile, așteptările legate de situația dată.

Consilierea pre și post-test este importantă și obligatorie tocmai pentru că educă clientul în legătură cu modul său de viață și posibilele riscuri la care acesta se poate expune și, în plus, clientul are pe cineva alături în a descoperi despre sine un aspect care îi poate schimba viitorul.

SITUAȚII SPECIALE

Femeia gravidă - scopul testării femeii gravide este prevenirea transmiterii infecției cu HIV de la mamă la nou-născut. Infectarea se poate realiza în timpul nașterii, intrauterin și prin alăptarea la sân. Viitoarele mame vor face analize pentru depistarea infecției cu HIV, acestea urmând să fie testate minim de două ori pe timpul sarcinii. Totodată vor fi testați și soții sau, după caz, concubinii, întrucât aceștia pot fi infectați prin contact sexual. Se recomandă medicilor de familie ca imediat ce au luat în evidență o gravidă, să-i elibereze trimitere pentru efectuarea testului HIV. Deoarece nu toți medicii de familie recomandă efectuarea acestor teste, încurajăm gravidele să solicite medicilor de familie trimitere în acest sens.

Evaluarea prenuțială - evaluarea dinainte de căsătorie are scopul de a identifica posibile probleme de sănătate ce pot afecta viața cuplului. Certificatul prenuțial se eliberează de către medicul de familie după efectuare următoarelor analize:

- ★ testul HIV;
- ★ VDRL (Sifilis);
- ★ radiografie pulmonară.

În cazul în care unul dintre rezultatele analizelor efectuate semnaleză situații de risc pentru cuplu,

medicul de familie va orienta persoana către un medic specialist, ce poate interveni în rezolvarea problemei medicale apărute. Această problemă nu va reprezenta un obstacol pentru ca cei doi să finalizeze procesul căsătoriei, decât în situația în care chiar ei decid să amâne sau să anuleze mariajul.

Pentru a beneficia de gratuitate pentru testul HIV orice persoana se poate prezenta la:

- ★ Cabinetul Baylor al Centrului de Excelență (str. Prelungirea Liliacului nr.10 Constanța)
- ★ Cabinetul Baylor nr. 243 din incinta Policlinicii nr.1 a Spitalului Județean Constanța SAU
- ★ Cabinetul Baylor, Secția de boli infecțioase a Spitalului Județean Tulcea
- ★ Laboratorul mobil de testare al fundației Baylor, care se deplasează în întreaga Dobrogea
- ★ Autoritatea de Sănătate Publică Constanta (ASP), mai exact la Centrul de consiliere și testare din cadrul acestei instituții, cu carnetul de gravidă
- ★ Spitalul de Boli Infecțioase Constanța.

Tratamentul pentru infecția cu HIV

În ultimii ani lupta împotriva infecției cu HIV a câștigat mult teren mai ales datorită creșterii numărului și eficacității medicamentelor apărute pe piață. Această eficiență se traduce prin menținerea cât mai îndelungată a stării foarte bune de sănătate, îmbunătățirea calității vieții și șansa persoanelor seropozitive de a avea copii sănătoși.

Toate beneficiile mai sus enumerate se obțin numai în cazul respectării cu strictețe a recomandărilor medicului infecționist curant privind administrarea tratamentului și a altor aspecte medicale.

Tratamentul antiretroviral (ARV) ce se administrează în infecția cu HIV urmărește:

1. Stoparea înmulțirii virusului – virusul distruge limfocitele, adică celulele care apară organismul împotriva infecțiilor. Tratamentul reduce înmulțirea virusului până la un nivel sub limita depistării prin testele de laborator.
2. Evitarea apariției infecțiilor oportuniste ca urmare a scăderii puterii de apărare a organismului (cel mai adesea scurtarea duratei de viață) se produce din cauza aparițiilor infecțiilor oportuniste. Tocmai de aceea, independent de tratamentul ARV administrat pentru HIV, medicul va prescrie medicamente orientate spre distrugerea germe- nilor care produc aceste infecții. Dacă tratamentul pentru HIV este corect administrat, scade semnifi- cativ riscul infecțiilor oportuniste.

De exemplu, pentru a vă feri de riscul de a face tuberculoză (infecție frecvent întâlnită la persoanele infectate cu HIV), medicul poate prescrie preventiv tratament care să scadă riscul contactării bacilului Koch.

3. Asigurarea unui confort de viață normală – o persoană care își administrează corect tratamen- tul ARV poate desfășura o viață ca a oricărei alte

persoane: poate avea un loc de muncă, poate întreține o familie, poate avea copii sănătoși.

Înainte de a începe tratamentul antiretroviral (ARV) trebuie să cunoașteți următoarele aspecte:

- ★ Tratamentul antiretroviral este pentru toată viața;
- ★ Tratamentul pentru HIV este gratuit și este eliberat în fiecare lună la consultația de la Centrul de Excelență din strada Prelungirea Liliacului, nr.10;
- ★ Tratamentul pentru HIV este de fapt o combinație de 2, 3 sau 4 medicamente (schema de tratament) fiecare din aceste medicamente acționând asupra unei anumite faze ale înmulțirii virusului la nivelul celulei;
- ★ Medicul recomandă începerea tratamentului în urma evaluării stării clinice a pacientului (semnele de boală) și după rezultatele analizelor specifice efectuate (nivelul CD4 și nivel viral – NV);
- ★ Când nu există semne de boală, CD4 este crescut și NV nedetectabil, sunt necesare controale periodice la 3-6 luni, iar medicul va decide momentul începerii tratamentului.

Înainte de începerea tratamentului este necesară și evaluarea pacientului de către psiholog, care în funcție de cele discutate constată dacă pacientul este sau nu pregătit pentru inițierea TARV. Dacă psihologul constată că există factori care ar putea crea probleme în ceea ce privește respectarea întocmai a modului de administrare a tratamentu- lui, recomandarea va fi aceea de a lucra împreună cu pacientul în vederea înlăturării factorilor per- turbatori și abia apoi să se înceapă tratamentul.

Tratamentul ARV are rezultate diferite de la o persoană la alta în funcție de:

- ★ tipul de asociere medicamentoasă (schema de tratament folosită de către medic);
- ★ modul de înțelegere, respectare și accep-

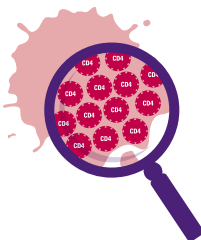
Este important ca toți cei infectați cu HIV să facă teste de sânge în mod regulat.

Cele mai importante teste de sânge sunt CD4 și încărcătura virală.

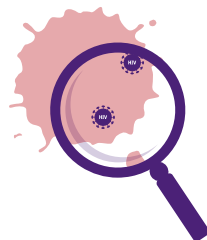
1 Celulele CD4 sunt cele mai importante celule din sistemul nostru imunitar. Acestea ne protejează împotriva infecțiilor și bolilor.

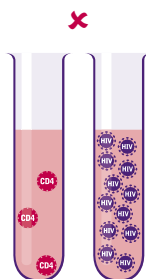
2 Testul CD4 ne spune câte celule CD4 sunt într-o picătură de sânge. Cu cât mai multe, cu atât mai bine.

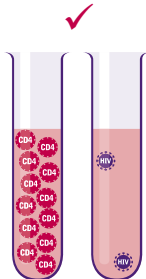
3 Încărcătura virală măsoară câți virusi HIV sunt într-o picătură de sânge. Trebuie să fie cât mai puțini posibil.

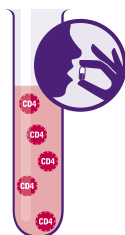
4 Când sunt puține celule CD4, încărcătura virală este mare. Asta nu e bine.

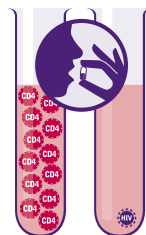
5 Când sunt multe celule CD4, încărcătura virală este mică. Asta este mult mai bine.

6 Dacă CD4 ți-au scăzut sub 350, e recomandat să începi tratamentul.

7 Tratatamentul ar trebui să-ți crească CD4 și să-ți scadă încărcătura virală.

Important

● Testele pentru CD4 și încărcătura virală îți dau informații esențiale despre ce efect are HIV asupra corpului tău.

● Scopul tratamentului este să ai un nivel viral foarte scăzut (sau "nedetectabil") și CD4 mare.

Cum se interpretează rezultatele testelor:

NUMĂRUL DE CELULE CD4

- ★ Între 500 și 1200 = normal pentru oameni neinfecțați cu HIV
- ★ Peste 350 = tratamentul ARV nu este de obicei recomandat
- ★ Sub 350 = se recomandă tratament ARV
- ★ Sub 200 = prezintă un risc mare de infecții și boli, deci se recomandă tratamentul ARV

tare de către pacient a regulilor impuse de tratament).

Înainte de începerea tratamentului veți fi informat de către medic cu privire la:

- ★ Cum se numește fiecare dintre medicamen-

ÎNCĂRCĂTURA VIRALĂ

- ★ Între 100,000 și 1 milion = mare
- ★ Sub 10.000 = e o valoare scăzută pentru persoanele infectate cu HIV care nu iau tratament ARV
- ★ Sub 50 = i se mai spune și încărcătură virală 'nedetectabilă'. Scopul tratamentului ARV este să ai o încărcătură virală nedetectabilă.

tele din schema de tratament,

- ★ Cum se administrează tratamentul,
- ★ Ce efecte secundare are tratamentul și cum evoluează acestea – în general acestea pot consta în stări de amețeală, vărsături, oboseală. Acestea pot apărea în primele

Diagnosticul

Dezvăluirea diagnosticului • Avantajele dezvăluirii dialogului

săptămâni de tratament și se ameliorează și dispar ulterior.

Odată ce ați început tratamentul trebuie să aveți în vedere următoarele aspecte:

- ★ Dacă ați întârziat să luați o doză, administrați-vă doza restantă, cât se poate de repede, iar doza următoare o luați așa cum este indicat în schema de tratament;
- ★ dacă ați uitat o doză total, atunci renunțați la ea și luați următoarea doză la momentul la care este prescrisă în schema de tratament.

A uita mai multe doze într-o săptămână/lună face ca efectul tratamentului să fie aproape anulat, ba mai mult, duce la rezistență (obișnuirea virusului cu tratamentul). În plus, va crește cantitatea de virus din sânge, ceea ce va face ca virusul să treacă în creier și să vă confrunțați cu probleme neurologice (boli cauzate de afectarea creierului).

Orice modificare în tratament se face numai cu acordul medicului. Chiar și atunci când eventualele efecte secundare vă supără, nu întrerupeți sau nu faceți alte modificări în schema de tratament fără acordul medicului care va prescrie tratamentul (reducerea dozei, renunțarea la unul din medicamentele din schema de tratament).

În cazul în care ați aflat că sunteți însărcinată nu renunțați la tratament până nu discutați cu medicul curant. Prezentați-vă cât mai repede la acesta pentru a evalua dacă schema pe care o aveți se poate menține și pe perioada sarcinii sau trebuie schimbată. Tratamentul nu trebuie oprit pe perioada sarcinii deoarece el diminuează nivelul viral al mamei scăzând astfel riscul transmiterii HIV la copil.

Tratamentul antiretroviral este singurul care poate diminua cantitatea de virus din organism până la un nivel nedetectabil, dând posibilitatea persoanelor infectate cu HIV să aibă o viață cât mai apropiată de „normal”.

DEZVĂLUIREA DIAGNOSTICULUI

Procesul de dezvăluire a diagnosticului se referă la a face cunoscută persoanelor apropiate situația cu care vă confrunțați, așteptându-vă ca acestea să vă înțeleagă și să accepte experiențele pe care le trăiți. Având în vedere că fiecare persoană are propriile sale temeri și trece prin situațiile de criză într-o manieră personală și dezvăluirea diagnosticului este percepută diferit. Astfel, unele persoane nu au o problemă în a face cunoscut familiei faptul că sunt suspecte sau că au fost diagnosticate cu HIV. Pentru alții dezvăluirea diagnosticului poate fi o mare provocare. Această diferență poate fi determinată tocmai de disponibilitatea celor apropiați de a asculta și de a înțelege trăirile și temerile legate de boală.

Dificultatea dezvăluirii diagnosticului derivă din:

- ★ Teama de a fi respins de unul sau altul dintre membrii familiei lărgite, de către prieteni, vecini, colegi de școală sau serviciu;
- ★ Teama de a fi perceput ca o persoană bolnavă, incapabilă să se descurce și dependentă de protecția familiei;
- ★ Teama de a se reduce șansele de a avea o relație sau de a întemeia o familie;
- ★ Teama de a pierde locul de muncă.

AVANTAJELE DEZVĂLUIRII DIAGNOSTICULUI:

- ★ Reduce semnificativ tensiunea ce ar putea fi generată de secretul păstrării diagnosticului;
- ★ Vă puteți baza pe suportul celorlalți în a vă păstra echilibrul emoțional și speranța depășirii acestei perioade;
- ★ Aveți avantajul de a putea discuta oricând despre temerile, emoțiile sau incertitudinile generate de necunoscut.

Când dezvăluiți diagnosticul, pentru a vă fi mai ușor și pentru a nu crea confuzie este de dorit să

procedați astfel:

- ★ să spuneți diagnosticul direct, fără amânări, tras de timp sau fâstâceli;
- ★ să nu oferiți foarte multe informații pentru început, doar atât cât este nevoie;
- ★ folosiți termeni simpli;
- ★ lăsați un timp pentru ca noile informații să fie înțelese, nu vă grăbiți cu explicațiile;
- ★ lăsați persoana să pună întrebări și dacă este nevoie apelați la specialiști pentru eventuale completări/lămuriri;
- ★ puteți avea pregătite materiale suplimentare.

DEZVĂLUIREA DIAGNOSTICULUI PARTENERULUI TĂU

Dacă și de ce să îi spun?

Dezvăluirea diagnosticului către partener aduce beneficii relației de cuplu, printre acestea putem identifica:

- ★ scăderea tensiunii generate de păstrarea secretului;
- ★ construirea unei relații bazate pe sinceritate;
- ★ suportul partenerului privind diferite aspecte ale bolii (administrarea tratamentului, controale medicale la spital, diverse simptome care pot să apară);
- ★ crearea unei atmosfere degajate în relație.

Când este momentul potrivit?

Este recomandat ca persoanele seropozitive să dezvăluie diagnosticul partenerului în momentul în care observă că relația se dezvoltă, atunci când vă simțiți destul de apropiați de partener și există un anumit nivel de încredere și intimitate sau cât mai curând după aflarea diagnosticului dacă sunteți deja implicați într-o relație.

Este de datoria voastră și dreptul partenerului

să cunoască situația în care vă găsiți. Acesta are dreptul la investigații medicale și tratament dacă a fost expus infecției.

În cazul nedeazăluirii diagnosticului către partenerul vostru și a infectării acestuia veți fi tras la răspundere conform legii 140/1996, art.309 Cod Penal.

Cum să-i spun? Care este cel mai simplu mod?

Procedeaă așa cum este menționat mai sus.

IMPLICAȚII PSIHLOGICE ALE INFECȚIEI CU HIV

Persoanele infectate cu HIV au nevoie să fie ajutate să cunoască, să înțeleagă situația cu care se confruntă, să accepte și să se adapteze schimbărilor aduse de aceasta. Aflarea diagnosticului de infecție cu HIV afectează direct sau indirect întreaga familie modificând stilul de viață, modul în care vă trăiți viața și relaționați cu prietenii.

Persoanele infectate și afectate HIV/SIDA sunt nevoite să facă față unor situații destul de greu de suportat, cu grad ridicat de stres emoțional și trăiri negative, de aceea au nevoie de suportul celor apropiați.

Există atât avantaje, cât și dezavantaje în ruperea confidențialității. Să declarați altora că tu ești infectat sau că altcineva apropiat are HIV este dificil. Dezavantajele sunt, de regulă, legate de respingerea persoanei infectate din rândul familiei lărgite, de către prieteni, vecini, colegi de școală sau servicii.

Izolarea socială a celor infectați cu HIV și a familiilor lor este un fapt des întâlnit, constituind o caracteristică particulară a bolii. De multe ori, ceilalți consideră că acesta nu mai poate face

anumite lucruri la fel ca o persoană sănătoasă și atunci apare nevoia unui tratament special: nu mai este solicitat pentru diferite treburi casnice, părinții îl supraprotejează prin retragerea de la școală sau muncă.

Ceea ce începeți să simțiți poate simți orice persoană care primește vestea unei boli pe care o va avea toată viața.

Ca urmare a aflării diagnosticului, toate persoanele trec prin anumite faze care duc sau nu, în final, la acceptarea diagnosticului. Acceptarea nu este resemnare, supunere, inactivitate, învingere, ci înseamnă: înțelegere, pace, permisiune, adaptare. Cunoscând cele 5 etape, puteți învăța să supraviețuiți durerii cauzate de aflarea diagnosticului.

1. "Nu, nu eu..."

Negarea/refuzul – apare ca urmare a șocului și a durerii copleșitoare determinate de aflarea diagnosticului. Prin negare încercăm să ținem pasul cu durerea, nu o lăsăm să ne sufoce, ne apărăm de ea.

2. "De ce tocmai mie?"

Furia/supărarea - este un sentiment absolut normal și natural, care nu trebuie ascuns. Este important să eliberezi această furie comunicând.

3. "Eu o să fac asta, tu o să faci asta"

Negocierea – în acest moment ne dorim să ne întoarcem în timp și să schimbăm lucruri care ar fi putut fi schimbate, astfel încât să nu ajungem în această situație. Vă puteți simți vinovat și puteți ajunge să credeți că meritați o asemenea pedeapsă. Unii apelează la Dumnezeu în încercarea de scăpa de această durere.

4. "S-a întâmplat cu adevărat"

Depresia este o reacție absolut firească, ea apare atunci când persoana infectată își dă seama că

situația nu mai poate fi schimbată și că ceea ce trăiește este real. Nu vă așteptați să vă ridicați imediat cu fruntea sus de la locul bătăliei, cautați persoane care să te ajute.

5. "Asta e, s-a întâmplat!"

Acceptarea este ultimul pas spre vindecarea sufletească. Dar nici acceptarea nu este ușoară. Acum însă, spre deosebire de celelalte etape, persoana în cauză își poate privi cu o oarecare detașare și luciditate situația, poate întrezări un soi de speranță, poate percepe această ÎNTÂMPLARE ca pe o etapă a vieții sale din care a avut ceva de învățat lăsând loc fericirii viitoare.

Dacă în diferite momente după aflarea diagnosticului vă simțiți furios, trist, abătut, neînțeles, vă puteți adresa familiei sau psihologului.

Ceea ce ar trebui să își dorească o persoană, este de a nu rămâne blocată în aceste stadii. În aceste momente este bine să fiți însoțiți. Cu cât veți ajunge mai repede la acceptare, veți putea să vă reluați cea mai mare parte din activitățile de până acum.

Implicații asupra stilului de viață

Stilul de viață • Cuplul și HIV

STILUL DE VIAȚĂ

Prin stil de viață se înțelege: casa și familia voastră, educația și realizările voastre, munca pe care o faceți și venitul vostru, alimentația și cumpărăturile pe care le faceți, hobby-urile voastre, vacanțele voastre, modul în care vă distrați, sportul pe care îl practicați. Așadar, stilul de viață este modul prin care orice om alege să își trăiască viața, acesta formându-se și transformându-se în timp.

Unul dintre factorii ce influențează puternic și poate modifica stilul de viață este starea de sănătate. Este de așteptat ca aflarea unui diagnostic de boală cronică sau boală extrem de gravă să producă un dezechilibru major în stilul de viață al persoanei în cauză.

Confruntarea cu o posibilă deteriorare a stării de sănătate, durerea sau disconfortul, spitalizarea îndelungată, perturbarea activităților cotidiene (mersul la școală sau la serviciu) aduc schimbări profunde în rutina zilnică a persoanei, ceea ce îi poate destabiliza echilibrul psiho-emoțional. Astfel, apare necesitatea unui suport de specialitate.

În plus, schimbările vor fi aduse nu numai de boala în sine, dar și de recomandările pe care medicul le va face pentru îmbunătățirea stării de sănătate. În cazul infecției cu HIV aceste recomandări se referă la:

- ★ întreruperea fumatului - fumatul poate produce scăderea mai rapidă a numărului celulelor CD4 și infecții mai frecvente și scade eficiența TARV;
- ★ limitarea consumului de alcool - consumul de alcool crește rata progresiei infecției HIV;
- ★ oprirea consumului de droguri - consumul de droguri împiedică urmarea unui riguros plan terapeutic și deteriorează în mod evident organismul.

Toate acestea pot fi resimțite ca pierderi suplimentare care, adaugându-se pierderii majore

suferite (pierderea sănătății) pot genera stări de anxietate, de depresie, de abandon. În aceste situații este absolut necesar ca persoana afectată sau familia acesteia să solicite sprijinul unui psiholog/psihoterapeut care să susțină persoana diagnosticată în regăsirea echilibrului emoțional și în îmbunătățirea calității vieții sale.

CUPLUL ȘI HIV

În fiecare om există o dorință puternică de a forma un cuplu, indiferent de sex, de etnie sau de statutul medical. Este însă important să ținem cont și de responsabilitățile pe care în calitate de iubiti le avem unul față de celălalt: susținerea și respectul reciproc, încredere și asumarea angajamentelor, decizii și rezolvarea problemelor în comun.

Un aspect extrem de important în cuplu îl reprezintă viața sexuală, dar și ea implică anumite responsabilități, fiecare dintre parteneri având un rol important în asigurarea unei vieți sexuale sănătoase și armonioase.

Pentru cuplurile în care unul dintre parteneri este seropozitiv, atenția se concentrează pe protejarea partenerului seronegativ pentru a nu se infecta cu HIV. Într-o astfel de relație ambii parteneri sunt responsabili de prevenirea infectării și de cunoașterea tuturor informațiilor care asigură sănătatea în cuplu. Practic, pentru sănătatea lor cei doi nu ar trebui decât:

- ★ să fie fideli unul celuilalt,
- ★ să folosească prezervativul la fiecare contact sexual,
- ★ partenerul seronegativ să facă periodic testul HIV (la fiecare 6 luni),
- ★ partenerul seropozitiv să ia corect și permanent tratamentul antiretroviral.

În cazul cuplurilor în care ambii parteneri sunt seropozitivi, de cele mai multe ori, ei consideră că

nu mai este necesar prezervativul, având în vedere că sunt amândoi purtători ai aceluiași virus. Această credință este nu numai falsă dar și extrem de periculoasă! Ignorarea protecției cu prezervativ duce, în aceste cazuri, la suprainfectare, adică o nouă infectare.

Este adevărat că cei doi parteneri sunt infectați cu HIV, dar în majoritatea cazurilor tulpinile au devenit de-a lungul timpului diferite din cauza modului în care cei doi s-au tratat (au respectat sau nu schemele de tratament), a modului în care s-au protejat în relațiile intime cu alte persoane seropozitive, sau din cauza rezistențelor dezvoltate de către virus. Cu alte cuvinte, deși cei doi sunt infectați cu HIV, tulpinile sunt diferite, iar în momentul relațiilor intime neprotejate fac schimb de virus, care în combinație cu cel existent în organism va da naștere unei noi tulpini, mai puternice, care nu va mai putea fi ținută sub control de actuala schemă de tratament.

De asemenea, mulți dintre pacienții cu HIV sunt purtători și ai unuia dintre virusurile hepatitice. În acest caz, relațiile intime neprotejate cu prezervativ îl vor expune pe partenerul său la a contacta și acest virus ceea ce va duce la agravarea bolii pe fondul unui sistem imunitar deja slăbit.

Totuși, este bine de știut faptul că o persoană seropozitivă poate întemeia o familie și poate

avea copii sănătoși, neinfecțați indiferent dacă partenerul este seropozitiv sau seronegativ.

Câteva condiții trebuie însă respectate pentru ca cel mic să fie seronegativ adică neinfecat.

- ★ dacă viitoarea mamă este seropozitivă, aceasta trebuie să aibă analize foarte bune (CD4 mare și nivel viral foarte mic până la nedetectabil)
- ★ înainte de a rămâne însărcinată trebuie să urmeze recomandările primite de la medicul infecționist în timpul sarcinii și după naștere.

Dacă viitorul tată este seropozitiv, acesta trebuie să aibă analize foarte bune (CD4 mare și nivel viral foarte mic până la nedetectabil) pentru a diminua riscul infectării partenerii prin relații sexuale neprotejate în perioada fertilă a lunii.

Pentru mai multe detalii contactați cabinetul ginecologic al Fundației Baylor Marea Neagră.

Legat de muncă, atâta timp cât medicul infecționist nu vă impune anumite restricții determinate de starea voastră de sănătate, puteți desfășura orice tip de activitate, fie ea fizică sau intelectuală.

Sunt foarte puține meseriile la care se cere testul HIV la angajare, în rest te poți angaja oriunde, pe orice post.

Locurile de muncă pentru care se cere testul sunt specificate în HG. 355/2007. Pentru mai multe detalii căutați capitolul "Aspecte Sociale".

Concluzia este că atâta timp cât sunteți aderent la tratament sau starea dumneavoastră de sănătate este una bună puteți avea o viață de familie și un loc în societate ca orice altă persoană.

Puteți avea un loc de muncă, puteți să vă petreceți timpul liber cum vreți, puteți să mergeți la plajă, la sala de sport, în vacanțe, excursii, la petreceri, la cumpărături, să faceți tot ce vă place în compania persoanelor dragi.

Foto: proiecthopeful.org

Hepatita

Ce este hepatita C • Prevenirea hepatitei C • Ce este hepatita B • Se poate preveni hepatita B?

CE ESTE HEPATITA C?

Hepatita C este o afecțiune a ficatului cauzată de virusul hepatitic C. Hepatita C apare atunci când sângele infectat intră în organismul unei persoane sănătoase în principal prin sânge în timpul transfuziilor, al utilizării drogurilor injectabile și uneori prin contact sexual neprotejat; mai rar se întâmplă să se transmită de la mamă infectată către copil în timpul nașterii.

Există câteva grupuri care prezintă un risc ridicat de a contacta hepatita C:

- ★ persoane afectate de hemofilie (peste 60% din cazuri);
- ★ utilizatori ai drogurilor injectabile;
- ★ personal al spitalelor;
- ★ copii născuți de mame infectate cu virusul hepatitic C;
- ★ familii ale persoanelor infectate;
- ★ persoane cu parteneri sexuali multipli;
- ★ adepți ai tatuajelor și a piercing-urilor numeroase;
- ★ persoane care au suferit transfuzii de sânge sau transplanturi de organe.

PREVENIREA HEPATITEI C

Nu există vaccin împotriva virusului hepatitic C. De vreme ce acest virus hepatitic se transmite în special prin sânge, singura metodă de a preveni îmbolnăvirea este aplicarea unor măsuri riguroase de igienă personală și de sănătate, în general:

- ★ evitarea drogurilor injectabile, a acelor sau a seringilor folosite;
- ★ evitarea utilizării de către mai multe persoane a unor instrumente care ar putea avea sânge infectat cu virusul hepatic C pe ele: aparate de ras, periute de dinți etc.;
- ★ evitarea efectuării de tatuaje sau piercing-uri în locații îndoielnice, care nu prezintă încredere;

- ★ utilizarea corectă a prezervativelor de câte ori aveți relații sexuale cu un partener care nu este stabil;

CE ESTE HEPATITA B?

Hepatita B este cauzată de virusul hepatitic B, fiind una dintre cele mai răspândite infecții din lume. Boala se transmite de la o persoană infectată la una sănătoasă, prin intermediul sângelui și al fluidelor corporale.

SE POATE PREVENI HEPATITA B?

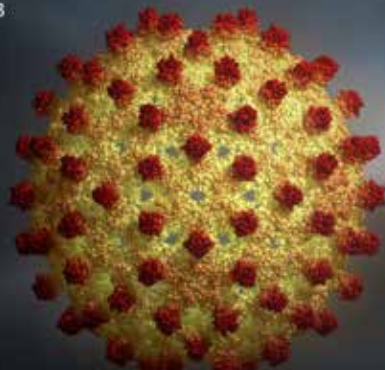
Vaccinarea împotriva hepatitei B este cea mai bună metodă de a preveni infectarea cu acest virus. În România, programul național de imunizare gratuită a copiilor împotriva hepatitei B a fost introdus în anul 1995. Pentru restul populației vaccinul este disponibil în farmacii, contra cost.

Dacă ați fost deja expus/ă la virus, vaccinul nu vă va putea proteja împotriva dobândirii infecției.

Deoarece hepatita B se transmite prin sânge și fluide corporale, există mai multe modalități de a preveni infectarea cu virusul hepatitei B.

- ★ Evitați să folosiți aceleași obiecte personale cu persoanele infectate: lame de ras, periute de dinți, cercei, forfecuțe sau cleștișori de unghii.
- ★ Asigurați-vă că pentru tatuaje și piercing-uri vă adresați saloanelor specializate.

Hepatitis B
PDB: 1qgt

DREPTURI LEGALE

În România, situația persoanelor seropozitive este reglementată de:

- ★ Legea 584/2002 privind măsurile de prevenire a răspândirii maladiei SIDA în România și de protecție a persoanelor infectate cu HIV sau bolnave de SIDA;
- ★ Legea 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

În România infecția cu HIV este asimilată handicapului în funcție de stadiul acesteia (grav, accentuat, mediu sau ușor). Conform Legii 448/2006 persoanele cu handicap grav și accentuat pot beneficia de:

- ★ gratuitatea transportului interurban, la alegere: cu orice tip de tren, cu autobuzele sau cu navele pentru transport fluvial, în limita a 12 călătorii dus-întors pe an calendaristic. De aceleași drepturi beneficiază și însoșitorii persoanelor cu handicap grav și accentuat, numai în prezența acestora.
- ★ indemnizație lunară de hrană, pentru copii 9 lei/zi, respectiv pentru adulți 11,5 lei/zi;
- ★ legitimație pentru transportul urban cu mijloacele de transport în comun de suprafață și cu metroul;
- ★ servicii gratuite de cazare și masă pentru însoșitorul copilului cu handicap grav sau accentuat în unitățile sanitare.

Legea 584/2002 prevede:

- ★ obligația pentru unitățile sanitare și medici, indiferent de specialitate, de a interna și acorda îngrijirile medicale de profil și gratuitatea medicației specifice antiretrovirale și a bolilor asociate cu infecția HIV/SIDA;
- ★ orice persoană cu handicap care dorește să se reintegreze în muncă, are acces gratuit la evaluare și orientare profesională, indiferent de vârstă, tipul și gradul de handicap;

- ★ persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA beneficiază de protecție socială, de tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește dreptul la învățătură, dreptul la muncă;
- ★ dreptul la confidențialitate asupra diagnosticului.

Păstrarea confidențialității datelor privind persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA este obligatoriu pentru:

- ★ angajații rețelei sanitare;
- ★ angajatorii acestor persoane;
- ★ funcționarii publici care au acces la aceste date.

În cazul medicilor, informațiile cu privire la statutul HIV/SIDA al unui pacient trebuie să fie comunicate între specialiști.

Legea 48/2002 prevede prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Discriminarea față de persoanele seropozitive se întâlnește în numeroase situații, și anume:

- ★ accesul la educație (refuzul înscrierii);
- ★ accesul la asistență medicală (intervenții chirurgicale, stomatologice, ginecologice);
- ★ obținerea drepturilor și serviciilor sociale;
- ★ obținerea sau menținerea unui loc de muncă

(refuz la angajare);

- ★ închirierea unei locuințe (refuz, evacuare).

Această lege permite victimelor discriminării să aducă un caz în fața instanțelor civile.

Hotărârea nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor cuprinde prevederi legate de testarea la angajare și periodică a angajaților care intră în categoria de servicii medicale. La angajare testul HIV este obligatoriu pentru următoarele categorii:

- ★ Personalul sanitar elementar și personalul de îngrijire din colectivitățile de copii mici (creșe, leagăne), grădinițe, case de copii, secții de nou născuți, spitale de pediatrie – obligatoriu la angajare și periodic la indicația medicului specialist de medicina muncii;
- ★ Personalul din unitățile de TBC – la examenul periodic testul HIV se face din nou doar la indicația medicului specialist de medicina muncii;
- ★ Personalul medico-sanitar din unitățile de chirurgie generală, ORL, oftalmologie, obstetrică-ginecologie, stomatologie – obligatoriu la angajare dar la examenul periodic se face la indicația medicului specialist de medicina muncii;
- ★ Personalul din industria farmaceutică (lucrează în laborator la prepararea de seruri, vaccinuri, derivate de sânge sau lucrează cu materia primă și produse finite) – testul HIV se face la indicația medicului de medicina muncii atât la angajare cât și periodic;
- ★ Personalul din unitățile de coafură, frizerie și cosmetică (manichiură și pedichiură) – obligatoriu la angajare și periodic la indicația medicului specialist de medicina muncii;
- ★ Personal din străinătate care va lucra în România – obligatoriu la angajare.

Ordinul Ministrului Sănătății 889/1998 stabilește

categorii de risc pentru care medicii ar trebui să recomande testarea HIV:

- ★ membrii cuplului la căsătorie;
- ★ femeii gravide;
- ★ persoane care lucrează în străinătate perioade mai lungi de timp;
- ★ personalul sanitar superior, mediu și personalul educativ, în cazul în care nu este obligatorie testarea la angajare, aceasta se va realiza în cadrul testărilor periodice la indicația medicului specialist de medicina muncii.

Obligațiile persoanelor seropozitive sunt legate în special de protejarea celorlalți și sunt prevăzute în *Legea 584/2002* privind măsurile de prevenire a răspândirii maladiei SIDA în România și de protecție a persoanelor infectate cu HIV sau bolnave de SIDA. O persoană cu HIV/SIDA este obligată să informeze medicul curant, inclusiv medicul stomatolog, cu privire la statutul său HIV, atunci când îl cunoaște.

Pentru a evita posibilele acuzații de infectare cu bună știință a partenerului, recomandăm dezvăluirea diagnosticului.

Echipe complexă

Rolul echipei complexe • Departamentul medical • Departamentul psihosocial

ROLUL ECHIPEI COMPLEXE

În cadrul Centrului de Excelență persoanele diagnosticate cu HIV și aparținătorii acestora pot beneficia de serviciile unei echipe multidisciplinare formate din medici, asistenți medicali, asistenți sociali și psihologi.

Departamentul medical

Departamentul medical vă asigură :

- ★ Consiliere medicală;
- ★ Consultații medicale de specialitate (pneumologie, ginecologie și stomatologie) și tratament
- ★ Informații cu privire la administrarea tratamentului și nutriție;
- ★ Vizite la domiciliu pentru – dispensarizare nou-născut, monitorizare urgențe medicale și administrare tratament;
- ★ Testare rapidă HIV, HCV(hepatita cu virus C), HBS(hepatita cu virus B) și VDRL(Sifilis).

MEDICII

Medicii Fundației Baylor-Marea Neagră vă oferă consultații și, în unele situații aparținătorilor dumneavoastră în specialitățile stomatologie, ginecologie și pneumoftiziologie.

Tot în cadrul Centrului de Excelență persoanele seropozitive vor fi consultate/evaluate medical de către medicii infecționiști ai Spitalului Clinic de Boli Infecțioase Constanța și vor primi, în fiecare lună, tratament antiretroviral de la asistentele medicale ale spitalului.

ASISTENTELE MEDICALE

Asistentul medical are rolul de a vă oferi informații medicale, de a vă consilia (inclusiv familia și/sau

partenerul dacă este cazul) cu privire la riscul transmiterii HIV, la modalitățile de îngrijire și la normele igienico-sanitare ce trebuie respectate.

El informează în mod constant pacientul și/sau familia cu privire la toate aspectele medicale, în acord cu decizia medicului și într-o formă accesibilă acestora.

Departamentul psihosocial

Departamentul psihosocial cuprinde profesioniști psihologi și asistenți sociali

ASISTENȚII SOCIALI

Rolul asistentului social este acela de “a ajuta pacienții să se ajute singuri”, adică să vă ajute să identificați problemele cu care vă confrunțați, nevoile pe care le aveți, să găsiți împreună soluții și resurse pentru rezolvarea acestora.

Asistentul social vă va oferi informații despre responsabilitățile și drepturile legale pe care le

aveți, și despre modul în care puteți accesa aceste drepturi.

El poate interveni, cu acordul dumneavoastră sau vă poate orienta către diverse instituții de stat sau alte ONG-uri pentru rezolvarea problemelor cu care vă confrunțați.

PSIHOLOGII

Rolul psihologului este acela de a evalua starea dumneavoastră emoțională și de a vă oferi suportul de care aveți nevoie. El vă va însoți în procesul de înțelegere și adaptare la situația pe care o trăiți, astfel încât problemele de natură emoțională sau confuzia/deznădejdea cauzate de lipsa de informații privind situația prezentă să nu genereze mai multe dificultăți decât situația medicală în sine.

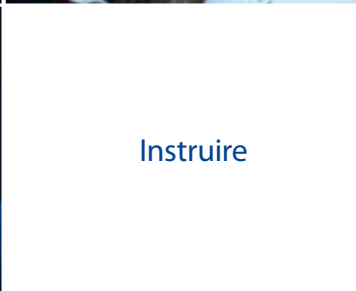
Psihologul este cel care vă va învăța, dacă este nevoie, cum să dezvăluiți diagnosticul partenerului de viață sau familiei și chiar le poate oferi suport și informații pentru o mai bună înțelegere a situației pe care o trăiți.

Rețineți faptul că problemele de natură emoțională sau cele generate de lipsa de informații (informații eronate privind infecția cu HIV) pot genera mai multe dificultăți decât situația medicală în sine. Tocmai de aceea, nu evitați să stați de vorbă cu unul dintre membrii echipei psihosociale.

Discuțiile pe care le veți avea se vor desfășura într-un cadru privat și sunt strict confidențiale. În cazul în care specialistul cu care veți discuta va constata că vă confrunțați cu o dificultate în a cărei soluționare nu vă poate ajuta, vă va orienta către persoana care poate face acest lucru.

Prevenire

Instruire

Tratament

Dacă îți pasă de sănătatea ta și dorești să primești în continuare îngrijire pentru a rămâne sănătos

DONEAZĂ

Ajutorul acordat de tine contează!

20 lei – pentru testarea și consilierea unei persoane dragi ție;

40 lei – pentru testarea, consilierea și prezervative pentru un cuplu;

50 lei – pentru a proteja un nou născut.

Cum poți dona?

- ★ Direct: Contactează-ne și un angajat Baylor va discuta și va stabili împreună cu tine detaliile donației. Îți vom înmâna chitanța justificativă pentru donația ta.
- ★ Prin mandat poștal
- ★ Online pe site-ul Fundației www.baylor-romania.ro
- ★ Prin serviciul tău de internet banking
- ★ La bancă, prin depunere de numerar în contul nostru

Datele necesare pentru a face o donație

Fundația Baylor – Centrul Clinic de Excelență

Str. Prelungirea Liliacului nr. 10

Județul Constanța

Tel/fax: 0 241 691 730

E-mail: doneaza@baylor-romania.ro

Cont Lei: RO67RNCB0114032056360008

Banca Comercială Română sucursala Constanța

BIC/SWIFT: 3205636

Cod unic: 16810410

Fundația Baylor
Marea Neagră

Cei care se străduiesc pot fi ajutați

www.baylor-romania.ro

www.test-hiv.ro

www.test-hepatita.ro